

som saaledes ere fremkomne i den offentlige Diskussion, er meget vildledende, og at de bidrage til at gøre det Syn, man skal have paa hele Sagen, uklart. Det er jo givet, at naar Byerne have den større Del af de ny Skatteobjekter, maa ogsaa den større Del af den ny Skat komme til at hvile paa Byerne. Derimod er der efter min Mening ikke noget fornuftigt at sige. Naar jeg altsaa fuldt ud kan tiltræde Tanken om at skaffe Landet denne Lettelse, vil jeg dog tillade mig dertil at føje den Bemærkning, at den Lettelse, som Landet faar gennem en Omfordeling af de direkte Statsskatter, efter min Mening vil være ganske ufyldstgørende til at hjælpe Landbruget ud over den nuværende Krisis. Der maa ganske anderledes kraftige Midler til, hvis det skal forslaa, og det eneste Middel, jeg kan tænke mig, er Foranstaltninger til at hæve Landejendommens Pris igen noget op over den nuværende Pris, nemlig ved en fornuftig Landbrugstold. Derpaa skal jeg imidlertid ikke nu indlade mig; jeg tror, der er meget delte Meninger derom, men jeg ser ikke noget andet Middel end dette til virkelig effektivt at gøre noget for Landbruget.

Naar jeg saaledes har nævnt Statsskatterne, vil jeg dog gøre den Bemærkning, at Statsskatterne ere forholdsvist ringe i Sammenligning med Kommuneskatterne. Kommuneskatterne i hele Landet andrage, saa vidt jeg mindes, lidt over 32 Mill. Kr., og af disse Skatter hviler den største Del paa Byerne. Af disse 32 Mill. Kr. hviler der nemlig paa Landet med en Befolkning af 61,3 pCt. 18,700,000 Kr. og paa Byerne inklusive Kjøbenhavn med en Befolkning af 38,7 pCt. 13,400,000 Kr. Det er altsaa efter dette klart, at Byerne i dette Øjeblik ere stærkere bebyrdede med kommunale Skatter end Landet. Vil man gøre et lille Regnestykke i saa Henseende, kan man jo tage Gennemsnitsbeløbet af de kommunale Skatter i Kjøbenhavn, i Byerne og paa Landet, og det vil da vise sig — hvis jeg ikke har regnet fejl — at i Kjøbenhavn ere de kommunale Skatter for hvert Individ 20 Kr. 36 Øre, i Købstæderne 14 Kr. 70 Øre og paa Landet 12 Kr. 20 Øre. Jeg vil nu i øvrigt bemærke, at disse Gennemsnitsberegninger have for mig en overmaade relativ Værdi, thi de vise jo ikke det sande Billede. Hvis der paa et enkelt Sted kommer et højt Bidrag og i øvrigt mange smaa Bidrag, faar man en aldeles forkert Gennemsnitsprocent. Lad mig nævne et Eksempel. Hvis man tager en Gennemsnitsydelse af 10 Skatteydere,

hvoraf den ene betaler 100 Kr. og de andre 10 Kr., bliver Gennemsnittet 19 Kr., og dette er jo forkert. Jeg tillægger den altsaa ikke stor Betydning, men det viser alligevel, at den kommunale Skattebyrde er større i Byerne end paa Landet. Jeg antager derfor — og det viser jo ogsaa det Lovforslag, som foreligger fra det andet Ting, at man har Øjet aabent for — at der ogsaa tilkommer Byerne en Lettelse paa Skatteomraadet, og dertil er det navnlig, det Lovforslag sigter, som vi i Dag have til Forhandling. Dertil sigter jo ogsaa det andet Lovforslag, som er kommet fra det andet Ting, og jeg paaskønner i høj Grad de Forslag, der i den Henseende ere fremkomne.

Lad mig, medens jeg taler om Forholdet mellem Land og By, endnu nævne dette, at har man i Købstæderne en større kommunal Skat end paa Landet, saa har man utvivlsomt tillige en større Andel i de indirekte Skatter, i Toldafgifterne og Ølskatten, og man har desforuden i Købstæderne endnu svævende over sit Hoved som et Demoklessværd Truslen om en Toldreform, som kunde gaa ud over Byerhvervene. Mig forekommer det derfor, at naar alt kommer til alt, er Købstædernes hele Situation trods de stigende Værdier af Ejendommene i Købstæderne ingenlunde glimrende, men de trænge endogsaa i høj Grad til Lettelse. Denne Lettelse maa jo, som det ogsaa fremgaar af dette Lovforslag, ske dels ved Inddragningen af ny Skatteobjekter under den kommunale Beskatning og dels ved en retfærdigere og billigere Fordeling af de alt forhaandenværende Skatteobjekter.

Naar jeg nu vender mig til det Lovforslag, som staaar paa Dagsordenen i Dag, haaber jeg, at den ærede Formand vil tillade mig, naar jeg gennemgaar dette Lovforslag, tillige at kaste nogle Sideblik til det Forslag, som foreligger fra det andet Ting. Det vil da vise sig, at Uoverensstemmelserne mellem disse to Lovforslag i Virkeligheden ikke ere principielle og vel ved en yderligere Forhandling maa kunne udjævnes til gensidig Tilfredshed. Jeg skal her ved Sagens første Behandling selvfølgelig ikke komme meget ind paa Detailler, men jeg skal holde mig til de Hovedmomenter, som her ere fremdragne, og da navnlig til de Bestemmelser, som findes angaaende Skatteligningen, angaaende Næringsafgift til Kommunerne og angaaende Kommuneskat af Selskaber.

Det første, som jeg vil omtale, er den Bestemmelse, der indeholdes i Lovforsla-